

det er muligt, at man kan misforstaa Paragrafen, saaledes som om Forudsætningen ikke ogsaa skulde gjælde i det Tilfælde, hvortil den nu her knyttes. — Forslagene under Nr. 3 og 4, som ganske vist udgjøre en Helhed, indeholde, som den ærede Ordfører fremhævede, en overflueligere Redaktion, og den eneste Forandring er, saavidt jeg kan se, den, at der er kommet en lille Strammelse ind, idet Ordet „Formodning“ er udeladt. Det kan jo maatte for Nogle være en Beroligelse, at denne Henvisning til Formodningen er falde bort. — Det forekommer mig, at den nye Affattelse af § 24 paa en heldig Maade har taget Hensyn til de Forhandlinger, som førtes ved 2den Behandling, ligesom det jo ogsaa i saa Henseende er en Betryggelse, at Forslaget fremkommer fra det samlede Udvalg, og det forekommer mig navnlig, at man paa en heldig Maade her har knyttet de almindelige Bestemmelser til Reglerne i Straffelovens § 261, Noget, som der med Føje blev lagt stærkt Vægt paa ved 2den Behandling. — Forslaget under Nr. 6 a og b ere jo Redaktionsbemærkninger, som ere fremkomne paa Grund af Henstillinger fra det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig). — Til Forslaget under Nr. 7 tror jeg — hvis jeg ikke huller fejl —, at jeg selv har givet Anledning. Jeg blev opmærksom paa, at man havde stillet Indland og Udland i Mod sætning, uden at tage Hensyn til, at de geografiske Forhold krævede, at man ogsaa havde en særskilt Regel for de fjernere Dele af Staten. Som det herefter vil blive affattet, vil der ingen Banffelighed blive. Der ligger en lille Redaktionsvanskelighed deri, at Færøerne jo ligesom høre til Indlandet, hvorimod Island, skjøndt det naturligvis hører med til Riget, dog er et særskilt Lovgivningsomraade; men saaledes som det nu staar, tror jeg ikke, at der er nogen Unøiagtighed i Affattelsen. — Der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at Forslaget under Nr. 8 er en ren Redaktionsændring, og da der øiensynlig har været et Duffe om at tilføie en Straffebestemmelse til § 46, forekommer det mig, at en saadan ret heldig er bragt i Forslag i Forslaget under Nr. 9. — Forslaget under Nr. 10 er en ligesom Redaktion; det er øiensynlig en tyde-

ligere eller i alt Fald en smukkere Redaktion end den, der forelaa fra 2den Behandling. Jeg kan saaledes tiltræde samtlige Forslag.

Melchior: Jeg maa erkende, at de Endringsforslag, som ere stillede af det ærede Udvalg, i det Hele taget indeholde væsentlige Forbedringer af Loven. Det er ganske naturligt, at jeg ikke kan samstemme med Endringsforslagene i deres Helhed, fordi jeg i det Hele taget er imod disse Paragrafer om Retshandlers Afkræftelser under visse Forhold, men jeg maa paa den anden Side indrømme, at man har bestræbt sig for — og dette er navnlig Tilfældet med § 24 — at fremstille disse Betingelser noget skarper, end Tilfældet var i den nævnte Paragraf, saaledes som den tidligere Lov. Imidlertid veed jeg ikke, om Udvalget har været fuldkommen heldig dermed. Det er jo ganske vist, at man i Stedet for som tidligere at henvise til Lovforslagets forskellige Paragrafer nu har nævnt de Tilfælde, i hvilke en stedfundne Betaling skal kunne afkræftes, og man har altsaa forsaavidt præciseret dem i den nye Affattelse, men det forekommer mig dog, at denne Præcisering taber en hel Del af sin Betydning ved en Tilføining, der er fket til Paragrafen. Der staar nemlig i Endringsforslaget: „Har Skyldneren paa en Tid, hvor han er undvegen for Gjæld“ — det er det ene Tilfælde — „eller hvor hans Bo af nogen Forbringshaver er begjert taget under Konkursbehandling“ — det er det andet Tilfælde —, og derpaa tilføies: „eller hvor han som Følge af, at han har set sig nødsaget til at standse sine Betalinger eller af andre Grunde maatte forudse sit Fallissement som nær forestaaende, foretaget nogen Disposition osv.“, saa skal den stedfundne Betaling eller den trufne Disposition gaa tilbage og det Modtagne eller dets Værdi tilbagegives, hvis paagjældende Kreditor, den Gang Betalingen fandt Sted eller Dispositionen blev truffen, var vidende om de foransførte Omstændigheder. Men denne sidste Bestemmelse: „eller af andre Grunde maatte forudse sit Fallissement som nær forestaaende“ indeholder for mig alle mulige Tilfælde. Dette, om en Debitor af en eller an-